

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ♣ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מ	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מקרא-key:	מאן דאמר													
מפני שאמרו אפשר כל.														■
הא תו למה ליל? הא תנא ליה רישא														⚡
וכי תימא משום דקא בעי למסתמה כרבנן														!
פשיטא, יחיד ורבים הלכה כרבים													⚡	
מהו דתימא: מסתברא טעמא דר"מ, דקא מסייע ליה קראי - קמ"ל.														◇
ואיבעית אימא: משום דקא בעי למתני כיוצא בו.														◇
כיוצא בו: כל כלי חרס שהוא מכניס - מוציא, ויש שמוציא ואינו מכניס.														■
כל אבר שיש בו צפורן - יש בו עצם, ויש שיש בו עצם ואין בו צפורן.														■
כל המטמא מדרס - מטמא טמא מת, ויש שמטמא טמא מת ואינו מטמא מדרס.														■
מכניס - פסול למי חטאת, ופסול משום גסטרא, מוציא - כשר למי חטאת, ופסול משום גסטרא.														◇
כלי חרס - שיעורו בכונס משקה, ולא אמרו מוציא משקה - אלא לענין גסטרא בלבד.	רב אסי, שונין:													■
מאי טעמא?														^
לפי שאין אומרים הבא גסטרא לגסטרא.	מר זוטרא בריה דרב נחמן:													◇
כיצד בודקין כלי חרס לידע אם ניקב בכונס משקה אם לאו? יביא עריבה מלאה מים ונותן קדרה לתוכה, אם כנסה - בידוע שכונס משקה, ואם לאו - בידוע שמוציא משקה.	תנו רבנן: [ת"ק]													◇
כופף אזני קדרה לתוכה, ומציף עליה מים, ואם כונס - בידוע שכונס משקה, ואם לאו - בידוע שמוציא משקה. או שופתה על גבי האור, אם האור מעמידה - בידוע שמוציא משקה, ואם לאו - בידוע שמכניס משקה.	רבי יהודה:													◇
אף לא שופתה על גבי האור - מפני שהאור מעמידה, אלא שופתה על גבי הרמץ, אם רמץ מעמידה - בידוע שמוציא משקה, ואם לאו - בידוע שכונס משקה. היה טורד טיפה אחר טיפה - בידוע שכונס משקה.	ר' יוסי:													◇
מאי איכא בין ת"ק לר' יהודה?														^
כינוס על ידי החק איכא בינייהו.	עולא:													!
כל אבר שיש בו צפורן וכו'.														■
יש בו צפורן - מטמא במגע ובמשא ובהל, יש בו עצם ואין בו צפורן - מטמא במגע ובמשא, ואינו מטמא באהל.														◇
אצבע יתרה שיש בו עצם ואין בו צפורן - מטמא במגע ובמשא, ואינו מטמא באהל.	רב חסדא, דבר זה רבינו הגדול אמרו, המקום יהיה בעזרו:													◇
וכשאינה נספרת על גב היד.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:													■
כל המטמא מדרס וכו'.														■
כל דחזי למדרס - מטמא טמא מת, ויש שמטמא טמא מת - ואין מטמא מדרס														■
לאתויי מא?														^
לאתויי סאה ותרקב														!
(ויקרא ט"ו) והיושב על הכלי, יכול כפה סאה וישב עליה, או תרקב וישב עליו ידה טמא - ת"ל (ויקרא ט"ו) אשר ישב עליו הזב - מי שמיוחד לשיבה, יצא זה שאומרים לו עמוד ונעשה מלאכתנו.	דתניא:													◇
כל הראוי לדון דיני נפשות - ראוי לדון דיני ממונות, ויש שראוי לדון דיני ממונות ואינו ראוי לדון דיני נפשות.														■
לאתויי ממזר.	רב יהודה:													◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מירא	מאן דאמר													
הכל כשרין לדון דיני ממונות ואין הכל כשרין לדון דיני נפשות	תנינא חדא זימנא:										■	ז	מט:	
והוינן בה: לאתויי מאי?											^	ז	מט:	
לאתויי ממזר	ואמר רב יהודה:										!	ז	מט:	
חדא - לאתויי גר, וחדא - לאתויי ממזר. וצריכי, דאי אשמעינן גר - משום דראוי לבא בקהל, אבל ממזר דאין ראוי לבא בקהל - אימא לא, ואי אשמעינן ממזר - משום דקאתי מטפה כשרה, אבל גר דקאתי מטפה פסולה - אימא לא, צריכא.											!	◇	מט:	
כל הכשר לדון - כשר להעיד, ויש שכשר להעיד ואינו כשר לדון.												■	מט:	
לאתויי מאי?												^	מט:	
לאתויי סומא באחת מעיניו.	ר יוחנן:											!	◇	מט:
ומני?												^	!	מט: